

El Relat de la Festa Major per **IVETTE NADAL**

Com copsa la festa, l'Ivette?

Tenim una festa poètica?

Un poema blanc i blau?

Una cançó de la festa?

Llegeix-lo aquí!

Perspectiva a vista d'ocell

No puc pujar al núvol Blau sense impregnar paraules com a llàgrimes després de la tarda nit de dijous quan vaig tenir el magnífic privilegi de mirar-me la Festa Major des del balcó de l'Ajuntament per primera i única vegada.

Així doncs, observar l'entrada a la plaça de la cercavila; el pilar caminat dels Xics de Granollers, el preciós ball del Colom, el ball dels Capgrossos, ball de Giravoltes amb els gegants de la ciutat i ball del Drac, des d'una nova perspectiva.

Però, ai abans...!!! El mestre de cerimònies de totes les músiques de la ciutat, en Martí Ventura, dirigint la Big Band, ha dedicat una preciosa cançó després de la recent pèrdua de Vicenç Sáez de Tejada, sota el nom de "Parlem d'en Vicenç". En Martí és un mestre del piano, sí, i de les emocions.

I crec, Martí, que si una hora després va ploure tímidament, potser qui sap, era el mateix Vicenç en forma d'emoció i gran agraïment.

La balconada de l'Ajuntament permet reflexionar: de la construcció dels balls, i de la construcció i la perfecta desconstrucció del pilar dels Xics.

També miro de reüll l'alcaldesa com observa la seva primera Festa Major, i la Maria, la regidora de Cultura. Respiro que la sensació de privilegi és compartida per a tots, també per a elles, i això em demostra humanitat, humilitat i saber fer.

Cal tocar de peus a terra i veure fins on t'arriba i s'allarga la vista, però quan tens el privilegi d'alçar-te, que no vol dir enlairar-se amb superioritat, sinó veure-ho amb perspectiva d'ocell, encara t'emociona més sentir l'escalf de la gent de la ciutat mentre camina el pilar dels Xics.

Si soc sincera, cada any se m'omplen els ulls de llàgrimes quan veig com pugen l'enxaneta al balcó a estirades d'una ferma faixa; pujada i abraçada.

Tant de bo quan tots pugem a un cim personal un cop a dalt rebéssim una abraçada.

He vist la valentia i el suport de ser pinya. Quan veig l'enxaneta, penso amb la nena fràgil (o nen) que tots duem a dins. I em sembla l'escena més ben estructurada de la Festa Major, la millor metàfora.

"Ningú s'aguanta dret sol" diu de nou el filòsof J. M. Esquirol.

No, ningú s'aguanta dret sol, ni a la vida, ni a les festes, ni per pujar un cim; ens necessitem sempre!

I l'enxaneta té una gran pinya i estructura ferma, però creada per persones i cal confiar-hi moltíssim. També veig que aquesta mateixa estructura bondadosa de castellers vol protegir la més petita i, al mateix temps, entre tots; a tots ells i elles, i heus així com em sembla que hauria de ser la vida; focalitzar amb la fragilitat de la persona més menuda, però que també em resulta la més valenta i al mateix temps sense oblidar els altres.

Mirada Blava

Per qüestions personals i artístiques em queda molt proper el diàleg amb el concepte mirada blava, pensament blau, i resulta que avui m'ha tocat posar-me les seves ulleres per veure la festa i conèixer aquesta tribu àmplia i diversa. Potser és aquesta una festa per reconnectar-nos i retrobar-nos d'ençà de la pandèmia?

M'he enfilat al tren blau de Ponent (inspirat en un trenet de França) on conec en Ramon, un galant encantador que és qui el condueix i, conjuntament amb tota la colla de Ponent, em desitgen un bon viatge.

Per mi l'inici de tot el viatge que ha representat aquest divendres de *sentimiento* Blau.

Entre els passatgers m'acompanya en Joan Gener Barbany i m'explica tot el sentit de ser blau i de viure'n la festa des d'aquesta tonalitat, i tota la seva àmplia organització. I diria que m'ho fa arribar amb molta filosofia i poesia; crec que és de les persones amb més talent que tenim a la ciutat.

A mig viatge em llença aquest lema: "Els Blaus farem qualsevol cosa, però no de qualsevol manera!"

He de confessar que aquesta nit que tan bé m'han acompanyat els Blaus, també he pensat molt en els Blancs i sé que demà quan sigui amb els Blancs em passarà a la inversa. Com si es tractés d'un imant.

Les dues estirades de corda infantil i d'adults les han guanyades els Blaus, i tot i que és una prova de resistència i força, diria que hi falten nenes, noies i dones. Què vol dir guanyar? Tenir més força o resistir?

Tots els Blaus que avui m'han acompanyat m'han explicat amb molta passió cada *bolo* que fan, i m'agrada que les dues colles ho anomenin així, com si es tractés d'un concert.

M'he emocionat al sopar amb els Fòssils tot conversat amb els McHagun i les Dones de Dena (sumats fan aquest meravellós joc de *mcagum-dena*). Blaus i blaves que fa vora 25-30 anys que fan actes. El que més m'ha fet rumiar: "les Dones Dena ja no surten a la festa, però hi són; existeixen". És doncs que mai es deixa de ser Blau ni se'n perd les ganes independentment del lloc on t'ubiquis?

Quan amb certa prudència i distància mirava el correfoc de la colla gran dels Diables, no puc evitar pensar amb els salts que feia i faria l'enyorat Joan Font, així que per a mi tots els diables i diablasses teniu en Joan a dins.

Vaig acabant la nit ben acompanyada per la cap de colla, Jennifer Moreno (la primera cap de colla dona, blava) i visc la processó pagana del Sant Blau entre batejos, comunions, casaments i conversions.

Torno cap a casa i recordo llavis i cabells pintats de blau, format, per gent del centre i gent de barris de la nostra ciutat.

Gràcies, Blaus!

I recordeu:

al vostre cel blau

hi teniu la vostra essència;

en Joan Font, en Lluís Bertran i en Vicenç Sáez!

(27/08/2022)

Qui és la Ivette Nadal?

Ivette Nadal (Granollers, 1988) és cantautora i poeta.

En la seva trajectòria professional com a músic i cantant ha col·laborat amb Manolo Garcia, Caïm Riba i Eduard Canimas, entre d'altres. Ha format part del grup Les Kol·lontai i publicat dos discs amb Pascal Comelade. L'Ivette també ha escrit poemaris, el més recent L'àngel i la infermesa del pensament (2020), i ha musicat poemes de Salvador Espriu, Francesc Garriga, Anna Aguilar-Amat, Enric Casasses i Joan Brossa, per citar-ne només alguns.

Com copsarà la festa, l'Ivette? Potser tindrem una festa poètica? O una cançó de la festa?

Edició digital

Podreu trobar el relat el **dilluns 22, el dissabte 27, el diumenge 28 i el dilluns 29 d'agost** a la web de blancsiblaus.cat

El Relat de la Festa Major

Edita: Comissió de la Festa Major
© del text: Ivette Nadal
Difusió gratuïta

